

โฆษณาไว้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา หรือผู้พิมพ์ และผู้โฆษณานั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดงนั้น

ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 28 ก็ได้กำหนดข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับงานที่มีการฟ้องร้องคดีเช่นเดียวกัน แต่มิได้ระบุให้ชัดเจนทำให้มีการตีความกันว่าใช้ได้เฉพาะในคดีแพ่งเท่านั้น แต่เมื่อมีการแก้ไขกฎหมาย พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ได้ระบุไว้โดยชัดเจนว่าไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ซึ่งทำให้ปัญหาการโต้แย้งสิทธิหมดไป

6.4 อายุความฟ้องคดี กฎหมายลิขสิทธิ์ตามมาตรา 63 "ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดงรู้ถึงการละเมิดหรือรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

7. ค่าเสียหาย ค่าเสียหายที่เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง โดยกฎหมายลิขสิทธิ์ให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 64 ดังนี้

"ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธินักแสดง ตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียประโยชน์ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดงด้วย"

นอกจากกฎหมายได้กำหนดเรื่องอำนาจศาลตามมาตรา 64 แล้วยังมีค่าเสียหายที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมายลิขสิทธิ์ คือค่าเสียหายที่กฎหมายกำหนดไว้แน่นอนคือ บรรดาสิ่งที่ทำขึ้น หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตาม